

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

14 listopadu 2013*

„REACH — Přejídná opatření týkající se omezení výroby, uvádění na trh a používání kadmia a sloučenin kadmia — Příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 — Omezení používání kadmiových pigmentů v plastech — Zjevně nesprávné posouzení — Analýza rizik“

Ve věci T-456/11,

International Cadmium Association (ICdA), se sídlem v Bruselu (Belgie),

Rockwood Pigments (UK) Ltd, se sídlem v Stoke-on-Trent (Spojené království),

James M Brown Ltd, se sídlem v Stoke-on-Trent,

původně zastoupené K. Van Maldegemem a R. Cana, avocats, poté R. Cana,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené P. Oliverem a E. Manhaevem, jako zmocněnci, ve spolupráci s K. Sawyer, barrister, poté P. Oliverem a E. Manhaevem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Komise (EU) č. 494/2011 ze dne 20. května 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o přílohu XVII (kadmium) (Úř. věst. L 134, s. 2), v rozsahu, v němž omezuje používání kadmiových pigmentů v jiných plastech, než těch, v nichž bylo toto používání omezeno před přijetím nařízení č. 494/2011,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

při poradě ve složení A. Dittrich (zpravodaj), předseda, I. Wiszniewska-Białecka a M. Prek, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. června 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 První žalobkyně, International Cadmium Association (ICdA), je mezinárodním neziskovým sdružením se sídlem v Belgii. Jeho členy jsou výrobci, spotřebitelé, zpracovatelé a recyklátoři kadmia a jeho sloučenin. Podle jeho stanov je jeho úkolem podporovat zájmy průmyslu kadmia, včetně zastupování členů před všemi soukromými nebo veřejnými subjekty a všemi vnitrostátními či mezinárodními orgány. Druhá a třetí žalobkyně, Rockwood Pigments (UK) Ltd a James M Brown Ltd, jsou společnostmi, které jsou členy ICdA. Jejich hlavní činností je výroba kadmiových pigmentů v Evropské unii a jejich prodej v Unii a ve světě, a sice oranžové sulfoselenidu kademnatého (č. CAS 1256-57-4), červené sulfoselenidu kademnatého (č. CAS 58339-34-7) a sulfidu zinečnatého kadmia (č. CAS 8048-07-5).
- 2 Kadmium (č. CAS 7440-43-9) je vzácný kovový prvek přítomný v přírodních zdrojích, v důsledku procesu eroze a abraze skal a podloží nebo zvláštních událostí, jako jsou lesní požáry a vulkanické erupce. Tato látka se vyrábí pro obchodní účely, zejména jako vedlejší produkt při výrobě zinku, a v menší míře mědi a olova. Pro některé ze svých záměrných využití je kovové kadmium zpracováno nebo modifikováno na sloučeniny kadmia. Pigmenty kadmia jsou anorganickými stabilními barvivy, která mohou být vyráběna ve škále zářivých odstínů oranžové, červené, žluté a hnědé. Tyto pigmenty jsou užívány v plastových výrobcích.
- 3 Kadmium bylo směrnicí Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se po dvacáté deváté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. L 152, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 448), klasifikována jako látka karcinogenní, mutagenní a toxická pro rozmnožování. Tato klasifikace byla převzata nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, s. 1).
- 4 Dne 27. července 1976 přijala Rada Evropských společenství směrnicí 76/769/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (Úř. věst. L 262, s. 201; Zvl. vyd. 13/03, s. 317). Směrnicí 91/338/EHS ze dne 18. června 1991, kterou se podesáté mění směrnice 76/769/EHS (Úř. věst. L 186, s. 59; Zvl. vyd. 13/10, s. 293), Rada omezila uvádění na trh a užívání kadmia a jeho sloučenin, takže nebyly povoleny k barvení konečných výrobků vyrobených z látek a přípravků uvedených ve směrnici 91/338 a pro stabilizaci konečných výrobků, vyrobených z polymerů a kopolymerů vinylchloridu (PVC).
- 5 Dne 23. března 1993 Rada přijala nařízení (EHS) č. 793/93 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek (Úř. věst. L 84, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 212). Podle článku 8 uvedeného nařízení bude Komise Evropských společenství po konzultacích s členskými státy pravidelně zpracovávat seznamy prioritních látek nebo skupin látek (dále nazývané seznamy prioritních látek), vyžadujících okamžitou pozornost vzhledem k potenciálním účinkům na člověka nebo životní prostředí. Podle článku 10 tohoto nařízení se u každé látky uvedené v seznamu prioritních látek svěří zodpovědnost za vyhodnocení rizik této látky pro člověka a životní prostředí, a v případě potřeby navržení strategie omezování těchto rizik, včetně kontrolních opatření nebo programů dozoru, jednomu členskému státu.
- 6 Nařízením Komise (ES) č. 143/97 ze dne 27. ledna 1997, které se týká třetího seznamu prioritních látek ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 793/93 (Úř. věst. L 25, s. 13; Zvl. vyd. 15/03, s. 112), byly kadmium a oxid kademnatý (č. CAS 1306-19-0) uvedeny na tomto seznamu a Belgické království bylo označeno za odpovědné za posouzení těchto látek.

- 7 V září 1998 byla dokončena zpráva nadepsaná „Posouzení rizik pro zdraví a životní prostředí plynoucích z kadmia obsaženého v některých výrobcích a účinků dodatečných omezení jeho používání a uvádění na trh“, připravená pro Komisi poradním výborem se sídlem ve Spojeném království (dále jen „zpráva z roku 1998“).
- 8 Vědecký výbor pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí, zřízený rozhodnutím Komise 97/579/ES ze dne 23. července 1997, o zřízení vědeckých výborů v oblasti zdraví spotřebitelů a bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 237, s. 18), ve svém stanovisku z roku 1999 kritizoval zprávu z roku 1998. V odpovědi na tuto kritiku Komise zadala zpracování zprávy nadepsané „Rizika pro zdraví a životní prostředí spojená s užíváním kadmia jako barviva nebo stabilizátoru v polymerech a v nátěrech kovových povrchů“, vypracované jiným poradním výborem se sídlem ve Spojeném království dne 19. prosince 2000 (dále jen „zpráva z roku 2000“). Ke zprávě z roku 2000 podal vědecký výbor pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí stanovisko dne 30. října 2001.
- 9 Zpráva Unie o posouzení rizik spojených s kadmii a oxidem kademnatým zpracovaná Belgickým královstvím, jejíž část I, týkající se životního prostředí, byla předmětem stanoviska vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí ze dne 28. března 2004, byla zveřejněna v roce 2007. Tato zpráva obsahovala závěry týkající se nezbytnosti omezit rizika spojená s tím, že je životní prostředí a lidské zdraví vystaveno působení kadmia a oxidu kademnatého.
- 10 Po zveřejnění zprávy Unie o posouzení rizik přijala Komise podle čl. 11 odst. 2 nařízení č. 793/93 doporučení ze dne 29. května 2008 o opatřeních na snižování rizik pro látky: kadmium, oxid kademnatý (Úř. věst. L 156, s. 22), jakož i sdělení o výsledcích hodnocení rizik a strategiích omezování rizik pro látky: kadmium a oxid kademnatý (Úř. věst. 2008, C 149, s. 6). Co se týče nebezpečí pro pracovníky spojené s kadmii a oxidem kademnatým, Komise v uvedeném sdělení doporučila stanovit zejména limitní hodnoty expozice na pracovišti. Co se týče rizik, která kadmium představuje pro spotřebitele, Komise zde doporučila zvážit omezení uvádění na trh a používání v rámci směrnice Rady 76/769 v případě pájek a šperků, které obsahují kadmium. Pokud jde o rizika pro osoby exponované prostřednictvím životního prostředí, spojená s kadmii a oxidem kademnatým, Komise zde doporučila zvážit revizi limitů pro kadmium a oxid kademnatý v potravinách, stanovení limitu pro kadmium v tabákové směsi nebo listech, a stanovení maximální koncentrace kadmia nebo oxidu kademnatého v hnojivech.
- 11 Nařízení č. 793/93 bylo zrušeno s účinností od 1. června 2008 a směrnice 76/769 s účinností od 1. června 2009, podle článku 139 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).
- 12 Podle nařízení Komise (ES) č. 552/2009 ze dne 22. června 2009, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, pokud jde o přílohu XVII (Úř. věst. L 164, s. 7), byla omezení uvádění na trh a používání kadmia a jeho sloučenin, zavedená původně směrnicí 91/338, převedena do přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, která obsahuje omezení výroby, uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek, směsí a předmětů.
- 13 Článek 137 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1907/2006 obsahuje přechodná opatření. Toto ustanovení stanoví, že do 1. června 2010 Komise případně připraví návrh změny přílohy XVII tohoto nařízení v souladu s případnými vyhodnoceními rizik a doporučenými strategiemi k omezení rizik, které byly přijaty na úrovni Společenství v souladu s článkem 11 nařízení č. 793/93, do té míry, do jaké obsahuje návrhy na omezení podle hlavy VIII nařízení č. 1907/2006, pro které však zatím nebylo přijato rozhodnutí podle směrnice 76/769.

- 14 V květnu 2010 zpracovala Komise návrh změny přílohy XVII nařízení č. 1907/2006 ohledně kadmia, která byla předložena příslušným orgánům pro nařízení č. 1907/2006 a 1272/2008 v červnu 2010 a oznámena Světové obchodní organizaci (WTO), podle Dohody o technických překážkách obchodu WTO, která je uvedena v příloze 1A Dohody o zřízení WTO, schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod dosažených během Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) jménem Evropského společenství s ohledem na oblast jeho pravomocí (Úř. věst. L 336, s. 1). Tento návrh změny obsahoval taxativní seznam plastů, ve kterých se použití kadmia a jeho sloučenin omezuje.
- 15 Dne 21. října 2010 byl tento návrh změny předmětem stanoviska fóra pro výměnu informací o prosazování nařízení č. 1907/2006, uvedeného v čl. 76 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení, které koordinuje síť orgánů členských států odpovědných za prosazování tohoto nařízení.
- 16 Dne 5. listopadu 2010 předložila Komise výboru zřízenému podle čl. 133 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 pozměněné znění návrhu na změnu přílohy XVII uvedeného nařízení co se týče kadmia. Podle tohoto znění, které bylo diskutováno tímto výborem během schůze dne 25. listopadu 2010, se navrhaná omezení neomezují pouze na používání kadmia a jeho sloučenin v určitých plastech, ale jsou použitelná na všechny plasty.
- 17 Dne 20. května 2011 přijala Komise nařízení (EU) č. 494/2011, kterým se mění nařízení č. 1907/2006, pokud jde o přílohu XVII (kadmium) (Úř. věst. L 134, s. 2, dále jen „napadené nařízení“), které bylo doplněno posouzením dopadů ze stejného dne. Napadené nařízení bylo podle svého čl. 2 druhého pododstavce použitelné ode dne 10. prosince 2011. Článkem 1 napadeného nařízení byla změněna položka 23 přílohy XVII nařízení č. 1907/2006. V důsledku této změny již nemohly být kadmium a jeho sloučeniny používány ve směsích a předmětech vyrobených ze syntetických organických polymerů (dále jen „plasty“), s výjimkou předmětů, které jsou z bezpečnostních důvodů obarveny pomocí směsí obsahujících kadmium.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 18 Žalobkyně podaly projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2011.
- 19 Dopisem předloženým kanceláři Tribunálu dne 16. května 2012 Komise předala návrh nařízení o změně položky 23 přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, který přijala, a uvedla, že od dne vstupu tohoto návrhu v platnost žalobkyně již nebudou mít zájem na podání žaloby. Dopisem předloženým kanceláři Tribunálu dne 4. července 2012 předložily žalobkyně svá vyjádření k tomuto dopisu.
- 20 Dne 18. září 2012 Komise na základě tohoto návrhu nařízení přijala nařízení (EU) č. 835/2012 o změně nařízení č. 1907/2006, co se týče přílohy XVII (kadmium) (Úř. věst. L 252, s. 1).
- 21 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 12. října 2012 žalobkyně potvrdily existenci svého zájmu na podání žaloby i po přijetí nařízení č. 835/2012.
- 22 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. února 2013 požádaly žalobkyně, aby byly do spisu vloženy dva nové důkazní návrhy, které se týkají jejich zájmu na podání žaloby i po přijetí nařízení č. 835/2012, a sice dva dokumenty Evropské agentury pro chemické látky (ECHA), týkající se zahájení řízení o omezení podle článku 69 nařízení č. 1907/2006, které se týká kadmia a jeho sloučenin v plastech. Rozhodnutím předsedy sedmého senátu Tribunálu ze dne 18. února 2013 bylo této žádosti vyhověno. Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. března 2013 předložila Komise svá vyjádření k dopisu ze dne 11. února 2013.
- 23 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (sedmý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení.

- 24 V rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu vyzval Tribunál Komisi, aby předložila dokumenty a položil jí písemnou otázku. Komise této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověla.
- 25 Řeči účastnic řízení a odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 27. června 2013.
- 26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
 - zrušil napadené nařízení v rozsahu, ve kterém omezuje používání pigmentů kadmia v jiných plastech, než ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím uvedeného nařízení;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.
- 27 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K zájmu žalobkyně na podání žaloby

- 28 Komise zpochybňuje zájem žalobkyně na podání žaloby. Podle jejího názoru žalobkyně již nemají žádný zájem na podání žaloby z důvodu vstupu v platnost nařízení č. 835/2012. Toto nařízení totiž znovu zavedlo omezení na sloučeniny kadmia používané jako pigmenty, která existovala před přijetím napadeného nařízení se zpětným účinkem od dne použitelnosti napadeného nařízení. Při jednání Komise rovněž uplatnila, že žalobkyně nemají zájem na podání žaloby v rozsahu, ve kterém se jejich návrh na zrušení týká jiných pigmentů kadmia než oranžové sulfoselenidu kademnatého, červené sulfoselenidu kademnatého a sulfidu zinečnatého kadmia. Toto jsou totiž podle Komise jediné pigmenty kadmia, které jsou vyráběny druhou a třetí žalobkyní.
- 29 Je třeba připomenout, že jelikož podmínky přípustnosti žaloby, zejména nedostatek právního zájmu na podání žaloby, jsou součástí nepominutelných podmínek řízení, přísluší Tribunálu, aby prověřil i bez návrhu, zda žalobce má právní zájem na zrušení rozhodnutí, které napadá (viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, Sb. rozh. II-565, bod 42, a citovaná judikatura).
- 30 Podle ustálené judikatury musí právní zájem žalobce na podání žaloby existovat ve vztahu k předmětu žaloby ve fázi jejího podání, neboť jinak by byla nepřípustná. Zájem na podání žaloby musí přetrvat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nemohlo být vydáno rozhodnutí ve věci samé, což předpokládá, že žaloba může ve výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty a další v. Komise, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I-2649, bod 25, a citovaná judikatura) a že tento účastník doloží vzniklý a trvající zájem na zrušení napadeného aktu (viz rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2009, Socratec v. Komise, T-269/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 36, a citovaná judikatura).

- 31 Z judikatury rovněž vyplývá, že je na žalobci, aby podal důkaz o svém právním zájmu na podání žaloby, který je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení (usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 31. července 1989, *S. v. Komise*, 206/89 R, Recueil, s. 2841, bod 8, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. dubna 2005, *Sniace v. Komise*, T-141/03, Sb. rozh. s. II-1197, bod 31).
- 32 Co se zaprvé týče zájmu žalobkyň, ve fázi podání projednávané žaloby, dosáhnout zrušení napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém se týká jiných kadmiových pigmentů než tří pigmentů vyráběných druhou a třetí žalobkyní, je třeba uvést, že žalobkyně nepředložily žádný poznatek, který by umožnil dojít k závěru, že takové zrušení by jim přineslo prospěch. Co se týče těchto jiných pigmentů, žalobkyně uplatnily zájem na podání žaloby v projednávané věci v podstatě proto, že podle nich nelze vyloučit, že druhá a třetí žalobkyně budou v budoucnu vyrábět jiné pigmenty kadmia než oranžový sulfoselenidu kademnatého, červený sulfoselenidu kademnatého a sulfid zinečnatý kadmia. Jelikož je však výroba jiných kadmiových pigmentů než tří výše uvedených těmito žalobkyněmi ryze hypotetická a žalobkyně nepodpořily své tvrzení žádným důkazem, nemají tyto žalobkyně vzniklý a trvajícím zájem na zrušení napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém se týká jiných kadmiových pigmentů než tří pigmentů vyráběných druhou a třetí žalobkyní. Projednávaná žaloba tedy může být v této fázi považována za přípustnou pouze v rozsahu, ve kterém se týká oranžové sulfoselenidu kademnatého, červené sulfoselenidu kademnatého a sulfidu zinečnatého kadmia (dále jen „dotčené kadmiové pigmenty“).
- 33 Co se zadruhé týče údajné ztráty zájmu na podání žaloby z důvodu vstupu nařízení č. 835/2012 v platnost, žalobkyně uplatňují, že toto nařízení nestanoví zrušení napadeného nařízení. Žalobkyně uvádějí, že si zachovávají zájem na podání žaloby, protože by zrušení napadeného nařízení mělo vliv na případné budoucí omezení užívání kadmia přijaté Komisí a určení protiprávnosti napadeného nařízení by dále bylo základem pro žalobu na náhradu škody.
- 34 Z judikatury vyplývá, že žalobce může mít nadále právní zájem na zrušení aktu unijního orgánu, aby se zabránilo opakování protiprávnosti, kterou je tento akt údajně stížen, v budoucnu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 2007, *Wunenburger v. Komise*, C-362/05 P, Sb. rozh. s. I-4333, bod 50, a citovaná judikatura), a dále aby byla unijním soudem určena protiprávnost, ke které vůči němu došlo, tak aby takové určení mohlo sloužit jako podklad případné žaloby na náhradu škody mířící k odpovídajícímu odškodnění újmy způsobené napadeným aktem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 5. března 1980, *Könecke Fleischwarenfabrik v. Komise*, 76/79, Recueil, s. 665, body 8 a 9; ze dne 31. března 1998, *France a další v. Komise*, C-68/94 a C-30/95, Recueil, s. I-1375, bod 74, a výše v bodě 29 uvedený rozsudek *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada*, bod 53).
- 35 Ač není nutné vyslovit se k zachování zájmu na podání žaloby s cílem zabránit tomu, aby se údajná protiprávnost neopakovala v budoucnu, je nutno konstatovat, že žalobkyně si zachovávají zájem na podání žaloby přinejmenším jako základ pro případnou žalobu na náhradu škody.
- 36 Zaprvé je totiž třeba uvést, že předmět sporu zůstal zachován, neboť napadené nařízení nebylo Komisí formálně zrušeno (v tomto smyslu viz výše v bodě 34 uvedený rozsudek *Wunenburger v. Komise*, bod 48, a výše v bodě 29 uvedený rozsudek *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada*, bod 47).
- 37 Zadruhé je třeba upřesnit, že zrušení omezení týkajících se dotčených kadmiových pigmentů, která byla zavedena napadeným nařízením, nařízením č. 835/2012 se zpětným účinkem ode dne použitelnosti napadeného nařízení, nevede samo o sobě k tomu, že unijnímu soudu vzniká povinnost stanovit, že nevydá rozhodnutí ve věci samé pro neexistenci předmětu nebo právního zájmu na pokračování v řízení ke dni vyhlášení rozsudku (v tomto smyslu viz výše v bodě 34 uvedený rozsudek *Wunenburger v. Komise*, bod 47). Zrušení napadeného nařízení, které již bylo vykonáno, může stále přinést žalobkyním prospěch, i když dotčená omezení, zavedená tímto nařízením, byla mezitím zrušena se

zpětným účinkem ke dni použitelnosti uvedeného nařízení. Napadené nařízení totiž mohlo způsobovat právní účinky v době, během které stanovilo omezení použitelná na dotčené kadmiové pigmenty, a sice od okamžiku jeho účinnosti dne 10. prosince 2011 až do okamžiku vstupu nařízení č. 835/2012 v platnost dne 19. září 2012 (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. června 2013, *Ayadi v. Komise*, C-183/12 P, bod 79, a rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 1999, *Gencor v. Komise*, T-102/96, Recueil, s. II-753, bod 41).

- 38 Zatřetí je třeba uvést, že během této doby zakazovalo napadené nařízení používání dotčených kadmiových pigmentů ve směsích a předmětech ze všech plastů, s výjimkou výrobků, které jsou z bezpečnostních důvodů barveny pomocí směsí obsahujících kadmium. V tomto kontextu mají žalobkyně nadále právní zájem na tom, aby byla určena protiprávnost napadeného nařízení, jelikož toto určení bude jednak závazné pro unijní soud pro účely žaloby na náhradu škody a jednak by mohlo představovat základ pro případné mimosoudní jednání mezi Komisí a žalobkyněmi za účelem náhrady škody způsobené žalobkyním (v tomto smyslu viz výše v bodě 29 uvedený rozsudek *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada*, body 54 a 55).
- 39 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba dojít k závěru, že žalobkyně mají po přijetí nařízení č. 835/2012 i nadále právní zájem na zrušení napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém omezilo užívání dotčených kadmiových pigmentů v plastech jiných než těch, ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím napadeného nařízení.

K věci samé

- 40 Na podporu své žaloby žalobkyně vznášejí osm žalobních důvodů, které vycházejí zaprvé z porušení čl. 137 odst. 1 písm. a) a článků 68 až 73 nařízení č. 1907/2006, zadruhé ze zjevně nesprávného posouzení, zatřetí z porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání, začtvrté z porušení nařízení č. 1907/2006, v rozsahu, ve kterém napadené nařízení ukládalo omezení skupiny látek, a sice sloučenin kadmia, bez jejich individuálního posouzení, zapáté z porušení dohody WTO o technických překážkách obchodu, zašesté z porušení procesních práv žalobkyň, zasedmé z porušení povinnosti odůvodnění, a zaosmé z porušení zásady proporcionality.
- 41 Je třeba přezkoumat nejprve druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
- 42 Tento žalobní důvod má dvě části. Zatímco první část vychází z neprovedení posouzení rizik, druhá část se týká neprovedení analýzy dopadu omezení používání kadmiových pigmentů stanoveného napadeným nařízením.
- 43 Co se týče první části, vycházející z neprovedení analýzy rizik, žalobkyně uvádějí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nepřezkoumala rizika, které představuje používání dotčených kadmiových pigmentů, které jsou látkami odlišnými od kadmia, v jiných plastech, než ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím napadeného nařízení. Tyto kadmiové pigmenty byly výslovně vyloučeny z harmonizovaného zařazení nebezpečí kademnatých sloučenin podle přílohy VI nařízení č. 1272/2008.
- 44 Je třeba uvést, že napadené nařízení bylo přijato na základě článku 131 č. 1907/2006. Podle čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 je jeho účelem zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, včetně podpory alternativních metod hodnocení rizik látek, a volný pohyb látek na vnitřním trhu za současného zvýšení konkurenceschopnosti a inovace. S ohledem na body 87, 89 a 91 odůvodnění č. 1907/2006 je třeba konstatovat, že zákonodárce stanovil jako hlavní cíl zavedení nových omezení a změny existujících omezení stanovených v hlavě VIII uvedeného nařízení první z těchto tří cílů, a sice cíl zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. července 2009, *S. P. C. M. a další*, C-558/07, Sb. rozh. s. I-5783, bod 45).

- 45 Aby bylo možno tyto cíle účinně naplnit, je třeba zdůraznit, že ve složitém technickém rámci, který se neustále vyvíjí, který je dán v projednávané věci, disponují unijní orgány širokou posuzovací pravomocí, zejména pokud jde o posouzení velmi složitých vědeckých a technických skutečností pro určení povahy a rozsahu přijímaných opatření, zatímco přezkum prováděný unijním soudem musí být omezen na přezkum toho, zda výkon takové pravomoci není postižen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda tyto orgány zjevně nepřekročily meze své posuzovací pravomoci. V takovém kontextu totiž unijní soud nemůže svým posouzením vědeckých a technických skutečností nahradit posouzení orgánů, kterým jako jediným svěřila Smlouva o FEU tuto úlohu (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 2010, Afton Chemical, C-343/09, Sb. rozh. s. I-7027, bod 28, a ze dne 21. července 2011, Etimine, C-15/10, Sb. rozh. s. I-6681, body 59 a 60).
- 46 Je však třeba upřesnit, že se široká posuzovací pravomoc unijních orgánů, která s sebou nese omezený soudní přezkum jejího výkonu, uplatní nejen na povahu a dosah ustanovení, která je třeba přijmout, ale také, v určité míře, na zjištění základních údajů. Takový soudní přezkum, i když má omezený rozsah, nicméně vyžaduje, aby tyto orgány, které jsou tvůrci dotčeného aktu, byly schopny před unijním soudem prokázat, že akt byl přijat v rámci skutečného výkonu jejich posuzovací pravomoci, která předpokládá zohlednění všech relevantních skutečností a okolností situace, kterou měl tento akt upravovat (v tomto smyslu viz výše v bodě 45 uvedený rozsudek Afton Chemical, body 33 a 34).
- 47 V projednávané věci je třeba uvést, že i když bylo napadené nařízení přijato s využitím přechodných opatření uvedených v čl. 137 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1907/2006, platí, že za účelem změny přílohy XVII uvedeného nařízení musí být podmínky stanovené v článku 68 tohoto nařízení splněny. Přechodná opatření uvedená v čl. 137 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení jsou totiž procesními ustanoveními a jako taková mohou nahradit pouze procesní pravidla stanovená v člancích 69 až 73 tohoto nařízení, a nikoliv věcné podmínky pro zavedení nových omezení nebo změnu existujících omezení, uvedené v článku 68 nařízení č. 1907/2006. Z článku 137 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení kromě toho vyplývá, že návrhy omezení musí být v souladu s hlavou VIII téhož nařízení, a sice články 68 až 73.
- 48 Zavedení nových omezení týkajících se dotčených kadmiových pigmentů napadeným nařízením tedy předpokládalo, že podmínky stanovené v čl. 68 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 byly splněny. Toto ustanovení uvádí, že existuje-li nepřijatelné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí plynoucí z výroby nebo použití látek nebo jejich uvedení na trh, jímž je nutné se zabývat na unijní úrovni, příloha XVII tohoto nařízení se změní přijetím nových omezení pro výrobu, použití nebo uvedení látek samotných nebo obsažených v přípravcích nebo v předmětech na trh. Každé takové rozhodnutí přihlíží k socioekonomickému dopadu omezení včetně dostupnosti alternativ.
- 49 Přijetí napadeného nařízení tedy předpokládalo, že Komise musela mít správně za to, že používání dotčených kadmiových pigmentů v jiných plastech, než ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím napadeného nařízení, by způsobilo nepřijatelné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, jímž je nutné se zabývat na unijní úrovni.
- 50 Jak uvedla Komise při jednání, i za předpokladu, že opatření přijatá podle čl. 137 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1907/2006 nemusí splňovat věcné podmínky stanovené v článku 68 tohoto nařízení, ale musí vyhovovat pravidlům platným před uvedeným nařízením, a sice článku 11 nařízení č. 793/93, je třeba konstatovat, že posledně uvedené ustanovení rovněž stanoví, že omezující opatření mohou být přijata pouze na základě posouzení rizik.
- 51 S ohledem na argumentaci předloženou žalobkyněmi je tedy třeba přezkoumat, zda je napadené nařízení založeno na zjevně nesprávném posouzení Komise z důvodu neposouzení rizik, která představují dotčené kadmiové pigmenty v jiných plastech, než ve kterých bylo používání těchto pigmentů omezeno před přijetím napadeného nařízení.

- 52 V tomto ohledu je třeba připomenout, že vědecké posouzení rizik, provedené znalci z příslušných oborů vědy, musí dát Komisi dostatečně věrohodnou a spolehlivou informaci, která jí umožní zcela pochopit obsah položené vědecké otázky a stanovit svou politiku se znalostí věci. Aby se tedy vyhnula přijetí svévolných opatření, která by v žádném případě nemohla být odůvodněna zásadou prevence, musí Komise dbát na to, aby opatření, která přijímá, i když se jedná o preventivní opatření, byla založena na tak vyčerpávajícím vědeckém posouzení rizik, jak je to s ohledem na konkrétní okolnosti případu možné (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, Recueil, s. II-3305, bod 162).
- 53 Je třeba konstatovat, že Komise připouští, že zpráva Unie o posuzování rizik se týká kadmiových pigmentů pouze nepřímo, tedy pouze pokud jde o místa výroby těchto pigmentů. To je potvrzeno body 1 a 2 odůvodnění nařízení č. 835/2012, ze kterých vyplývá, že rozšíření omezení pokud jde o používání kadmia a jeho sloučenin na všechny plasty nebylo podloženo touto zprávou. Komise však uvádí, že její rozhodnutí rozšířit omezení týkající se používání všech sloučenin kadmia jako barviv v jiných plastech, než ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím napadeného nařízení, bylo založeno na zohlednění jiných informačních zdrojů.
- 54 Komise v tomto ohledu zaprvé odkazuje na usnesení Rady ze dne 25. ledna 1988 o akčním programu Společenství pro boj proti znečištění životního prostředí kadmii (Úř. věst. C 30, s. 1). V tomto usnesení Rada uznala, že k expozici člověka a životního prostředí kadmii dochází z četných zdrojů a zejména emisí pocházejících z odstraňování odpadů. Je ovšem třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého se Komise nemůže opírat o toto usnesení z důvodu, že bylo přijato před zavedením omezení na základě směrnice 91/338. Toto usnesení totiž prosazuje postupný přístup a nic nenasvědčuje tomu, že tento přístup byl zcela proveden směrnicí 91/338. Uvedené usnesení jako takové však neobsahuje posouzení rizik, která představují kadmiové pigmenty v plastech.
- 55 Zadruhé Komise odkazuje na zprávu z roku 2000, která se opírá o zprávu z roku 1998 a odhadla procento kadmia uvolněného z pigmentovaných plastů po dobu životnosti výrobku na 0,005 %. Zpráva z roku 2000, která byla předmětem stanoviska vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí ze dne 30. října 2001, identifikovala spalování plastů obsahujících kadmiové pigmenty, jakož i skládky odpadů a související úniky plastových odpadů a popílku ze spaloven, jako zdroj kadmia v životním prostředí. Nebylo však možné učinit žádný závěr o přesných zdrojích kadmia zjištěného v průsakové vodě.
- 56 Žalobkyně uplatňují, že se Komise nemůže opírat o zprávu z roku 2000, jelikož byla ukončena před zprávou Unie o posouzení rizik. S ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou Komise disponuje a která se použije rovněž na zjištění základních údajů (viz bod 46 výše), Komisi zajisté nic nebrání, aby vzala v úvahu vědecké údaje pocházející z jiných zdrojů než zprávy Unie o posuzování rizik, jako právě ze zprávy z roku 2000. Zpráva Unie o posuzování rizik kromě toho v části I v bodě 0.1.1 uvádí, že se netýká všech oblastí dotčených kadmii a oxidem kademnatým, ani všech sloučenin těchto látek. Navíc odkazuje na několik jiných studií, aniž je vyčerpávajícím způsobem uvádí. Je však třeba uvést, že skutečnost, že zpráva Unie o posuzování rizik, která byla vydána v roce 2007, neobsahuje výsledky zprávy z roku 2000, ukazuje, že relevance posledně uvedené zprávy je omezená. To je potvrzeno stanoviskem vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí k této zprávě, podle kterého její výsledky nemohou být užívány samostatně a význam možných rizik spojených s používáním kadmia uvedených v této zprávě musí být posuzován v širším kontextu.
- 57 Zatřetí Komise odkazuje na studii nadepsanou „Chování PVC na skládkách“, zpracovanou jednou německou společností pro Komisi v roce 2000, která uvádí, že acidogenní fáze ranného vývoje skládek vykazuje vysoký účinek vyluhování. Podle této studie je z důvodu kyselosti produktů fermentace, ke které dochází ve vodní fázi, vodíkový exponent (pH) průsakové vody nízký a těžké kovy mohou být v této fázi rozpouštěny. To je podle Komise důležité s ohledem na uvolňování iontů kadmia, pocházejících i ze sloučenin označovaných za nerozpustné, jako jsou kadmiové pigmenty.

- 58 V tomto ohledu je třeba odmítnout argumentaci žalobkyně, podle které skutečnost, že Komise nepředala tuto studii třetí žalobkyni po její žádosti ze dne 24. května 2011 o přístup ke všem dokumentům týkajícím se zpracování návrhu změny přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, podané podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), ukazuje, že Komise nezaložila posouzení rizik na tomto dokumentu.
- 59 Komise uvádí, že nepředala uvedený dokument z důvodu, že podle jejího názoru není dokumentem týkajícím se zpracování uvedeného návrhu, v tom smyslu, že se nejedná o dokument požadovaný v použitelných legislativních ustanoveních nebo relevantním správním postupu pro zpracování tohoto návrhu. Jak vyplývá ze spisu, Komise předala třetí žalobkyni po její žádosti 47 dokumentů. I za předpokladu, že Komise nesplnila povinnosti vyplývající z nařízení č. 1049/2001, jelikož nepředala všechny relevantní dokumenty, nemůže tato skutečnost prokázat, že Komise nezohlednila uvedené dokumenty v rámci posouzení rizik. Řízení vedoucí ke změně přílohy XVII nařízení č. 1907/2006 a řízení týkající se žádosti o přístup k dokumentům Komise na základě nařízení č. 1049/2001 totiž představují samostatná řízení, která nezávisí jedno na druhém.
- 60 Je však třeba uvést, jak tvrdí žalobkyně, že studie nadepsaná „Chování PVC na skládkách“ se týká pouze PVC. I když je pravda, že tato studie obsahuje údaje týkající se posouzení rizik kadmiových pigmentů, je její hodnota nicméně s ohledem na jiné plasty než PVC omezená.
- 61 V tomto kontextu je třeba připomenout, že body odůvodnění napadeného nařízení pojednávají pouze o zákazu používání kadmia ve všech předmětech z PVC (body 9 až 12 napadeného nařízení) a neodkazují na jiné plasty a že na základě odstavce 4 položky č. 23 přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, tak jak byl změněn napadeným nařízením, je PVC jediným plastem, pro který byla stanovena zvláštní výjimka z dotčených omezení, a sice pro směsi vyráběné z odpadního PVC, označované jako „recyklovaný PVC“. Kromě toho je třeba uvést, že návrh změny přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, předložený Komisi orgánům příslušným pro nařízení č. 1907/2006 a 1272/2008 pro jejich schůzku ve dnech 15. až 17. června 2010 v průběhu fáze přípravy napadeného nařízení, formuloval návrh nadepsaný „Zákaz užívání kadmia ve všech plastech obsahujících PVC“ a že tento návrh mohl být chápán tak, že se nepoužije na „všechny plasty, včetně PVC“. S ohledem na výše uvedené má Tribunál za to, že ze studie nadepsané „Chování PVC na skládkách“ nevyplývá, že Komise rovněž přezkoumala otázku, zda se chování jiných plastů než PVC odlišuje od chování PVC co se týče kadmiových pigmentů, a popřípadě ani v jakém rozsahu jsou všechny ostatní plasty dotčené předmětnými omezeními v tomto ohledu s PVC srovnatelné.
- 62 Začtvrté Komise odkazuje na sdělení o výsledcích hodnocení rizik a strategiích omezování rizik pro látky: kadmium a oxid kademnatý, podle kterého výpočet expozice životního prostředí kadmium vychází ze všech v současnosti známých antropogenních emisí kadmia, tj. kadmia vypouštěného výrobcí a zpracovateli kadmia / oxidu kademnatého a kadmia z rozptýlených zdrojů, jimiž jsou hnojiva, výroba oceli, spalování ropy a uhlí, doprava, spalování odpadů a skládky. Co se týče posouzení rizik pro lidské zdraví, odkazuje toto sdělení k odůvodnění závěru, podle kterého je zapotřebí zvláštních opatření na snižování rizik, na rizika genotoxicity a karcinogenity v důsledku expozice životního prostředí při veškerých scénářích expozice, protože tato látka se považuje za bezprahový karcinogen. Co se týče posouzení rizik pro životní prostředí, odkazuje toto sdělení zejména na rizika v případě jedné skládky, u níž dochází k vyplavování přímo do povrchových vod, rizika pro vodstvo ve Spojeném království a Valonské oblasti Belgie, jejichž koncentrace kadmia je vysoká a rizika pro půdu ve Spojeném království v regionálním měřítku.
- 63 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že toto sdělení uvádí výsledky posouzení rizik obsažené ve zprávě Unie o posouzení rizik a strategie doporučené pro omezení rizik, která představují kadmium a oxid kademnatý. Jak již bylo konstatováno (viz bod 53 výše), týká se zpráva Unie o posouzení rizik kadmiových pigmentů pouze nepřímo, tedy v rozsahu, ve kterém jsou dotčena místa výroby pigmentů.

- 64 Je třeba dále uvést, že používání kadmiových pigmentů bylo zajisté omezeno ve velkém počtu plastů před vstupem napadeného nařízení v platnost na základě směrnice 91/338 (viz bod 4 výše) a že na základě nařízení č. 552/2009 byla tato omezení převedena do přílohy XVII nařízení č. 1907/2006 (viz bod 12 výše). Je však rovněž třeba konstatovat, jak tvrdí žalobkyně, že dotčené kadmiové pigmenty byly výslovně vyloučeny z harmonizované klasifikace nebezpečí sloučenin kadmia na základě přílohy VI nařízení č. 1272/2008.
- 65 Zapáté Komise odkazuje na studii nadepsanou „Analýza žádosti o výjimku pro používání těžkých kovů v přepravech a paletách z plastu“ ze dne 29. září 2008, která se týká chování kadmia a pigmentů těžkých kovů na skládkách. Tato studie obsahuje výtah ze zprávy rady ministrů severských zemí z roku 2003, podle které je mobilita kadmia uvnitř skládek nízká a úplné omytí kadmia deštěm může trvat několik stovek až několik tisíc let, nebo dokonce v určitých případech ještě víc, ale podle které neexistuje žádný důkaz, že skládky mohou být považovány za prostor pro stálé uchování kadmia. Studie dále uvádí, že stabilita těžkých kovů zřejmě závisí na integritě přepravy či palety. Tato studie se týká jednoho dokumentovaného případu a vysvětluje, že skladování granulovaného vysokohustotního polyethylenu (HDPE) obarveného pigmenty kadmia venku na vzduchu po dobu 5–6 let vedlo k vysokým koncentracím kadmia v půdě a v sousedních vodních tocích. Studie dále odkazuje na dvě jiné studie. Podle první mají pigmenty žluté sulfidu kademnatého výbornou odolnost – pokud není přítomna vlhkost –, a jsou tedy pouze málo citlivé na vnější změny. Podle druhé jsou pigmenty kadmia při světle odolné, ale mohou být pomalu oxidovány na sulfáty, které je možno rozložit světlem (ultrafialové záření), vodou a vzduchem. Tato fotooxidace je výraznější pro kadmiovou žlutou než pro kadmiovou červenou. Podle této druhé studie je však schopnost odolnosti na světle a v čase závislá na pigmentu a rovněž médiu, ve kterém je tento pigment užíván, a sice na skutečnosti, zda jsou přepravy nebo palety vcelku nebo granulované.
- 66 Ze stejných důvodů, které byly uvedeny v bodech 58 a 59 výše, je třeba odmítnout argumentaci žalobkyně, podle které skutečnost, že Komise nepředala tuto studii, jakož i zprávu rady ministrů severských zemí třetí žalobkyni na její žádost o přístup ze dne 24. května 2011, svědčí o tom, že Komise nezaložila posouzení rizik na těchto dokumentech.
- 67 Jak však uvádějí žalobkyně, relevance této studie a zprávy rady ministrů severských zemí v ní uvedené pro určení rizik, která představují dotčené kadmiové pigmenty v jiných plastech než v těch, ve kterých bylo používání těchto pigmentů omezeno před přijetím napadeného nařízení, je omezená.
- 68 Co se týče zprávy rady ministrů severských zemí, netýká se totiž používání kadmiových pigmentů, ale chování kadmia na skládkách obecně. I když uvádí, že mobilita kadmia uvnitř skládek je nízká a že úplné omytí kadmia deštěm může trvat několik stovek až tisíc let, nebo v některých případech dokonce i více, přestože neexistuje žádný důkaz, že skládky mohou být považovány za prostor pro stálé uchování kadmia, tato zpráva zjevně není dostatečným základem pro posouzení rizik, která představuje používání dotčených kadmiových pigmentů v plastech.
- 69 Co se dále týče obsahu této studie, je pravda, že se zabývá rovněž chováním kadmiových pigmentů na skládkách. V této souvislosti je třeba odmítnout argumentaci žalobkyně, podle které Komise neprokázala existenci spojitosti mezi používáním kadmiových pigmentů a průsakovou vodou na skládkách a podle které hlavním zdrojem kadmia na skládkách, jak bylo konstatováno ve zprávě Unie o posouzení rizik, je oxid kademnatý. Tato studie totiž výslovně odkazuje na případ, ve kterém skladování granulovaného HDPE obarveného kadmiovými pigmenty vedlo ke znečištění půdy a vody způsobenému kadmiiem v důsledku delšího vystavení srážkám. I za předpokladu, že oxid kademnatý je hlavním zdrojem kadmia na skládkách, je dále třeba uvést, jak tvrdí Komise, že celkový vliv na životní prostředí závisí na celkových množstvích, která se nacházejí v životním prostředí a na změnách rozpustnosti vyplývajících z okolních podmínek a z rozkladu kadmiových pigmentů.

- 70 I když tato studie uvádí, že schopnost odolnosti světlu a srážkám závisí zejména na médiu, ve kterém je kadmiový pigment použit, a sice na skutečnosti, zda jsou přepravky nebo palety vcelku nebo granulované, neobsahuje žádný závěr týkající se přítomnosti nebo chování kadmiových pigmentů v různých plastech. Předmětem projednávané věci je přitom právě posouzení rizik, která představují dotčené kadmiové pigmenty v jiných plastech, než ve kterých bylo používání těchto pigmentů omezeno před přijetím napadeného nařízení. Kromě toho je třeba konstatovat, že tato studie se týká pouze plastů užívaných právě pro výrobu přepravek nebo palet.
- 71 S ohledem na výše uvedené ze spisu nevyplývá, že Komise posoudila všechny relevantní skutečnosti a okolnosti situace, kterou napadené nařízení mělo upravit. Komise se tedy tím, že došla na základě vědeckých poznatků uvedených v bodech 54 až 70 výše k závěru, že existuje riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, jímž je nutné se zabývat na unijní úrovni, dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 72 Proto je nutno první část tohoto žalobního důvodu přijmout.
- 73 Ač není třeba rozhodovat o druhé části tohoto žalobního důvodu ani o ostatních žalobních důvodech vznesených žalobkyněmi, je s ohledem na výše uvedené úvahy třeba žalobě vyhovět a napadené nařízení částečně zrušit v rozsahu, ve kterém omezuje používání dotčených kadmiových pigmentů ve směsích a předmětech z jiných plastů než těch, ve kterých bylo toto používání omezeno před přijetím uvedeného nařízení. Ve zbývajících částech je oproti tomu třeba žalobu odmítnout jako nepřijatelnou.

K nákladům řízení

- 74 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Jelikož v projednávané věci Komise v podstatné části neměla úspěch, budou dotčené okolnosti správně zohledněny rozhodnutím, že ponese 90 % vlastních nákladů řízení a nahradí 90 % nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi a žalobkyně ponесou 10 % vlastních nákladů řízení a nahradí 10 % nákladů vynaložených Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Nařízení Komise (EU) č. 494/2011 ze dne 20. května 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o přílohu XVII (kadmium), se zrušuje v rozsahu, ve kterém omezuje používání oranžové sulfoselenidu kademnatého (č. CAS 1256-57-4), červené sulfoselenidu kademnatého (č. CAS 58339-34-7) a sulfidu zinečnatého kadmia (č. CAS 8048-07-5) ve směsích a předmětech ze syntetických organických polymerů jiných, než těch, pro které bylo toto užívání omezeno před přijetím nařízení č. 494/2011.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba odmítá.**
- 3) **Evropská komise ponese 90 % vlastních nákladů a nahradí 90 % nákladů vynaložených společnostmi International Cadmium Association (ICdA), Rockwood Pigments (UK) Ltd a James M Brown Ltd.**
- 4) **ICdA, Rockwood Pigments (UK) a James M Brown ponесou 10 % vlastních nákladů řízení a nahradí 10 % nákladů řízení vynaložených Komisí.**

Dittrich

Wiszniewska-Białecka

Prek

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. listopadu 2013.

Podpisy.